

bevis og driver Forretning med andre end deres Medlemmer, svarer Skat i Lighed med enhver handlende her i Landet. I den Retning er der aldeles ingen Ulighed. Jeg har ved tidligere Lejligheder udtalt, at jeg daarligt kunde forstaa, at Handelsstanden overhovedet kunde ønske en saadan Skat paa Andelsforeningerne, da disse derved vilde paaføre dem selv en langt større Konkurrence, end de hidtil har gjort. Thi hvis Andelsforeningerne skulde svare Skat, enten de havde løst Næringsbevis eller ikke, vilde de selvfølgelig have deres Interesse i at løse Næringsbevis. Derved vilde de udvide deres Kundekreds og Handel og maaske tage en hel Del af de Kunder, der hidtil har tilhørt Købmændene, og paa den Maade vilde de paaføre Handelsstanden langt større Konkurrence end hidtil. Men paa den anden Side kan jeg heller ikke indrømme, at det er en Uretfærdighed, at Andelsforeningerne ikke svarer Skat. Naar man skal svare Skat, maa man jo gaa ud fra, at der er noget at svare Skat af. Der siges saa, at Overskuddet — saadan kaldes det i Almindelighed indenfor Andelsforeningerne — er et Skattegrundlag, en Fortjeneste, som de skal svare Skat af. Men det er en Misforstaaelse. Det er ikke Fortjeneste; nej, det er et Beløb, som vedkommende Medlem af en Andelsforening har betalt for meget for den Vare, han har faaet, eller som han har faaet for lidt for den Vare, han har leveret. Det er ikke paa nogen Maade en Fortjeneste. — Saa siges der, at det er uretfærdigt overfor Handelsstanden, at handlende og Andelsforeninger ikke er ligestillede i denne Henseende. Men den Ligestilling kan sagtens tilvejebringes, den kan Handelsstanden selv tilvejebringe, hvis den vil gaa ind paa de samme Principer, vi har i Andelsforeningerne, at hvis de faar for meget for Varen, udbetaler de det ved Aarets Slutning til deres Kunder. Saa bliver de ogsaa fri for at svare Skat af det Beløb, saa er de ligestillede. Jeg skal, som sagt, ikke brede mig over dette Spørgsmaal ved denne Lejlighed. Jeg vil blot sige, at jeg kan ikke indrømme, at det er uretfærdigt, at Andelsselskaber ikke svarer Skat, forsaavidt de ikke har Næringsbevis. Har de det, svarer de Skat ikke alene af den Omsætning, de har haft med Ikke-Medlemmer, men af hele deres Omsætning ogsaa med Medlemmer. En Skat paa Andelsforeninger i sin Almindelighed vilde ikke være en Skat, der har nogen som helst Forbindelse med Skatteevnen, det er en Vareskat paa de Varer, der uddeles til Medlemmerne, og

den kan falde lige saa godt paa den rige som paa den fattige, maaske vil den i dette Tilfælde mest falde paa de smaa i Samfundet. Det er kun denne Bemærkning, jeg har tilladt mig at gøre overfor det ærede 7de Medlem for 2den Kreds.

Formanden: Det 3die landstingsvalgte Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Tvede: Jeg udtalte overfor den højtærede Finansminister, at jeg ikke vidste, om der var indkommet Andragender i den af mig omtalte Retning til det høje Ministerium, men at der fra Generaltolddirektoratet til Industrien var udgaet Meddelelse om, at de og de forskellige Virksomheder skulde have Afgiftsfrihed paa Spiritus. I det Tilfælde, at det er gjort administrativt fra Ministeriets Side, er det vel bl. a. Aarsagen til, at der ikke er indkommet Andragender; naar Folk har faaet Afgiftsfrihed, er der jo ikke noget for dem at andrage om.

Dalsgaard: Da jeg ved, at den højtærede Formand gerne vil have Forhandling sluttet i dette Møde, hvilket ogsaa vil være ønskeligt af den Grund, at det vil være heldigst, at vi hurtigst muligt kan faa nedsat et Udvalg til Forslagenes videre Behandling, skal jeg søge at fatte mig i størst mulig Korthed. Men jeg maa gøre et Par Bemærkninger til Ministeren og til enkelte andre Talere.

Jeg hørte med Tilfredshed den højtærede Minister i Dag paa ny slaa fast, at han gik ud fra, at det var sidste Gang, vi havde en Merindkomstskat til Behandling.

Den højtærede Minister fremsatte et Par Bemærkninger om den saakaldte Formueforøgelsesindkomstskat, og dette foranlediger mig til ogsaa at gøre nogle Bemærkninger derom i Dag. Det glæder mig at høre, at den højtærede Minister var enig med mig i, at der er stor Forskel paa de to Tilfælde, jeg nævnede i Gaar, Aktionæren i et likvideret Selskab og Landmanden, der havde solgt sin Ejendom (*Finansministeren:* Nej, der er ingen Forskel). Naa, saadan forstod jeg dog den ærede Minister, og det er kedeligt, at jeg har taget fejl, for jeg synes, at der er meget stor Forskel af de Grunde, som jeg nævnede i Gaar, og som jeg ikke skal gentage i Dag, da det ikke kan føre til noget praktisk Resultat i Øjeblikket. Jeg skal kun paa ny udtale, at naar en Aktionær i et likvideret Selskab selv i sin Tid har været med til at fordele Udbyttet og været